

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoCsp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423204643
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1423204643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a Mgr. Jaroslava Šupu, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: W. W., B.. X.X.XXXX, O. X. W. XX, X., C. Z. XXX,XX €. U. L.Í., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č.k. 34Csp/22/2023-110 zo dňa 27. februára 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 318,81 € s príslušenstvom. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoj rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a vecne tým, že mal za preukázané, že potvrdením o uzatvorení zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. potvrdila žalovanému, že akceptáciou návrhu klienta došlo k uzatvoreniu zmluvy, na základe ktorej mu bol poskytnutý Splátkový úver č. XXXXXXXXXX. Výška úveru predstavovala 300,- €. V tomto dokumente sa zároveň uvádza, že „Potvrdenie o uzatvorení Zmluvy zahŕňa iba základné podmienky Úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v Zmluve“. Uvedené potvrdenie je podpísané iba za Slovenskú sporiteľňu, a.s. a datované 4.3.2020. Samotnú zmluvu žalobca nepredložil. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.7.2022 vyplynulo, že žalobcov právny predchodca žalobca neoznačil splátku, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dňa 19.7.2022. Z príslušnej doručky súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca podal uvedené Oznámenie adresované žalovanému na poštovú prepravu dňa 20.7.2022. Z Výzvy zo dňa 16.6.2022 vyplynulo, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním pohľadávky banky vo výške 104,12 €, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 15 dní od doručenia výzvy na špecifikovaný bankový účet a upozornil ho, že pokiaľ tak nespraví, tak bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz za účelom preukázania doručenia tejto výzvy žalovanému. Právny predchodca postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022. Súd prvej inštancie sa predovšetkým zaoberal otázkou, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v spore. Uviedol, že právny predchodca žalobcu vyhotovil výzvu pred predčasným zosplatením úveru dňa 16.6.2022 (č. I. 63 a 65), avšak žalobca nepreukázal, že by bola žalovanému doručená. Žalobca nedoložil k tejto výzve žiadny dôkaz

preukazujúci jej doručenie žalovanému. Pritom bolo v moci žalobcu uvedené preukázať. Súčasne uvedené bolo aj povinnosťou žalobcu, ak chcel v konaní uspieť. Podľa článku 8 Základných princípov CSP platí, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Súd pritom nevyzýva na splnenie dôkaznej povinnosti. Vzhľadom na uvedené nebol úver platne zosplatnený. Ustanovenie § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch zakazuje postúpiť úver, ktorý nebol platne predčasne zosplatnený pred dohodnutým termínom konečnej splatnosti. Vzhľadom na to, že úver v tomto prípade nebol zosplatnený, nemohla byť platne ani postúpená pohľadávka na žalobcu. Zmluvný úverový vzťah tak nebol ukončený. Preto žalobcovi v tomto konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

3. Nad rámec toho prvoinštančný súd dodal, že aj pokiaľ by mal za preukázanú výzvu pred zosplatnením pohľadávky, beztak by dospel k rovnakému záveru o neplatnom zosplatnení pohľadávky, a to z dôvodu, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č. l. 29) neobsahuje špecifikáciu splátky, pre ktorú právny predchodca úver predčasne zosplatnil. Najvyšší súd SR totiž judikuje, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“ (uznesenie zo dňa 25.1.2024, sp. zn. 5Cdo/2/2023). K totožným záverom dospela súdna prax - napr. v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.8.2024, sp. zn. 11CoCsp/17/2024.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, pretože súd žalobu zamietol. Žalovanému by preto svedčal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi. Žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu súd prvej inštancie s poukazom na článok 17 Základných princípov CSP a ustálenú judikatúru (R 72/2018) náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca ktorý ho odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, alternatívne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. S poukazom na § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP uviedol, že keďže skutkové tvrdenia žalobcu (ohľadom riadneho zosplatnenia celého úveru, či doručovania jednotlivých výziev) neboli zo strany žalovaného v celom konaní popreté a ani spochybnené, v zmysle § 151 ods. 1 CSP ich bolo v konaní podľa názoru žalobcu potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Žalobca preto zastával názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tento názor žalobcu potvrdzujú aj rozhodnutia krajských súdov, z ktorých v odvolaní citoval. Rozhodnutie súdu prvej inštancie žalobca považoval za prekvapivé aj z toho dôvodu, že mu ani len nebola poskytnutá možnosť dodatočného preukázania skutočností. Riadne zosplatnenie celého dlhu počas konania nebolo sporné pričom bolo rozporované výlučne súdom, ktorý ako arbiter procesu celkom evidentne takýmto postupom de facto prevzal zastupovanie slabšej strany, ktorý postup mu však § 295 CSP neumožňuje. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 27.2.2025 o 10:00 hod. Žalobca však svoju neúčast na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti a nespornosti skutkového stavu podaním zo dňa 14.02.2025 ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd rozhodol bez osobnej účasti sporných strán v prípade, ak súd s ohľadom na tam uvedené skutočnosti v žalobe nepovažuje uplatnený nárok za nepreukázaný v celom jeho rozsahu, resp. nepožaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení. Žalobca nemal žiadnu vedomosť o prípadnom vnímaní akýchkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu. Súd prvej inštancie v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Výsledkom bolo pre žalobcu extrémne prekvapivé rozhodnutie a až z neho sa žalobca dozvedel, že súd vníma viaceré skutočnosti za sporné. V prípade, ak by súd v zmysle vyššie uvedeného považoval za nedostatočné preukázanie splnenia podmienok na zosplatnenie celého dlhu, alebo ak by na zaslanie takéhoto dokladu o doručení výzvy žalobcu vyzval, tak by žalobca súdu bez akýchkoľvek pochybností predmetný doklad, ktorý preukazuje zaslanie a doručenie tejto výzvy pred zosplatnením zaslal - čím by súd musel dôjsť k jednoznačnému záveru, že

boli splnené všetky podmienky pre riadne zosplatenie celého úveru a teda pohľadávka bola následne aj riadne v zmysle všetkých právnych ustanovení postúpená na žalobcu, t. j. že nedošlo k rozporu v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca k odvolaniu priložil podací hárok k zaslanému podaniu „výzva pred zosplatením zo dňa 16.6.2022“, spolu s informáciou zo sledovania zásielok. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď zastupoval spotrebiteľa a aktívne vyhľadával dôvody na zamietnutie žaloby a vytváral nadpracu v prospech spotrebiteľa. K otázke výkladu, či skutkové vymedzenie splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je náležitosťou takéhoto právneho úkonu, ktorej prípadné neuvedenie by spôsobovalo neplatnosť tohto právneho úkonu, zaujal stanovisko dovolací súd aj v inom rozhodnutí (teda nielen v rozhodnutí Najvyššieho súdu - senátu 5Cdo, na ktoré súd prvej inštancie poukázal), a to v uznesení Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.1.2024, v ktorom sa dovolací súd nestotožnil s názorom, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplateniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatenia dlhu. Žalobca tvrdil, že žalovaný sa pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru omeškal (viac ako tri mesiace) s úhradou dohodnutých mesačných splátok riadne a včas, pričom na možnosť banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, bol upozornený výzvou zo dňa 16.6.2022, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Následne v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka (za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) postupca podaním zo dňa 19.7.2022 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ uplatnil právo na zaplatenie všetkých splátok pre neplnenie splátkového kalendára, v dôsledku čoho sa stal úver splatným v celom rozsahu. Veriteľ nie je povinný (Občiansky zákonník takú podmienku v žiadnom jeho ustanovení neustanovuje) uvádzať konkrétnu splátku, pre ktorú sa veriteľ chystá, prípadne pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t. j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 CSP a vec tiež posúdil správne po právnej stránke.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP), pričom námietky žalovaného nepovažoval za dôvodné.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aktívna vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva určitému subjektu

- žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), respektíve z ktorého mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, a aj v prípade že ju žiadna zo strán sporu nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 6. 2010).

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca svoj nárok uplatnený v tomto konaní odvodzoval od svojho právneho nástupníctva (singulárnej sukcesie) po Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorej pohľadávka voči žalovanému tvoriaca predmet tohto konania mala byť postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2022. Postúpeniu pohľadávky predchádzalo riadne neplnenie si záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným, na čo mal byť žalovaný upozornený výzvami na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.6.2022 a 9.9.2022, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k ani jednej z týchto výziev žalobca nepreukázal jej doručenie (alebo čo i len odoslanie) žalovanému. Vzhľadom na pokračujúce neplnenie si povinnosti platiť splátky úveru riadne a včas právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, o čom doručoval žalovanému oznámenie zo dňa 19.7.2022 (v tomto prípade už jeho doručenie na adresu žalovaného preukázal doručkovou obálkou, zásielka sa vrátila odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote).

14. Súd prvej inštancie ním vykonané dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi správne vyhodnotil a vec správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že pre zosplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka neboli splnené predpoklady ustanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024. Je potrebné s ním súhlasiť, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka prirodzene nestačí len vyhotoviť, ale pre jeho účinnosť sa vyžaduje, aby sa dostalo do sféry vplyvu adresáta. V spotrebiteľskom spore sa v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR uplatňuje na strane vystupujúcej proti spotrebiteľovi zvýšené dôkazné bremeno, ktoré sa prejavuje aj v podobe preukazovania doručenia písomných právnych úkonov spotrebiteľovi, ako to bolo v tomto prípade (porovnaj primerane rozsudok sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31. marca 2022).

15. Ja pravdou, že spotrebiteľ, ktorý je celkovo v tomto konaní pasívny, doručenie predmetných upozornení nenamieta, avšak aj v tomto smere je judikatúra Najvyššieho súdu SR jednotná v tom, že v spotrebiteľskom spore je povinnosťou súdu v zmysle § 295 CSP túto povinnosť slabšej strany prebrať na seba a zaoberať sa aj dôkazmi, ktoré strany nenavrhl (rovnako rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 z 31. marca 2022). Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. I. ÚS 246/2019 z 11. júna 2019 judikoval, že pasivita žalovaného nemôže mať automaticky za následok aplikáciu ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP, t.j. povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Tohto názoru Ústavného súdu SR sa pridržiaval aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 4Cdo/230/2021 z 27. apríla 2022 v konaní, ktorého stranou bol totožný žalobca a zastúpený bolo rovnakým právnym zástupcom, ako v posudzovanej veci, pričom v ňom žalobca prezentoval v tomto smere obdobnú argumentáciu. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie rozhodol v posudzovanej veci na pojednávaní, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný, žalobca sa rozhodol svoje právo zúčastniť sa na pojednávaní nevyužiť. Práve pojednávanie (a fakultatívne predbežné prejednanie veci) je procesný priestor, v ktorom súd stranám uvádza svoje predbežné právne posúdenie veci, ako aj to, ktoré skutočnosti považuje sporné alebo naopak nesporné (§ 181 ods. 2 CSP). Skutočnosť, že súd prvej inštancie nerozhodol podľa predstáv žalobcu, nezakladá prekvapivosť jeho rozhodnutia.

16. Odvolací súd sa musí stotožniť aj so súdom prvej inštancie obiter dictum konštatovanou neplatnosťou právneho úkonu zosplatenia pohľadávky zo dňa 19.7.2022 pre nedostatok jej nevyhnutnej obsahovej náležitosti spočívajúcej vo vymedzení splátky, pre ktorú veriteľ celý dlh zosplatnil. Súd prvej inštancie správne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26. januára 2024, v ktorom dovolací súd takéto stanovisko zaujal. Tohto záveru sa Najvyšší súd SR pridržiaval aj v uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024. V čase rozhodovania odvolacieho súdu možno túto názorovú líniu nepochybne považovať za ustálenú rozhodovaciu prax, keďže v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky bolo pod č. R 34/2025 publikované uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13. februára 2025, podľa ktorého „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý,

sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. Možno teda konštatovať, že opačný názor, ktorý v odvolaní zastával žalobca, nemožno považovať za správny. Neplatnosť zosplatnenia pohľadávky má potom z následkov, že právny predchodca žalobcu naňho postupoval pohľadávku zo spotrebiteľského úveru, ktorý nebol splatný, čím bolo porušené ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo robí zmluvu o postúpení pohľadávok v časti pohľadávky z predmetného úveru absolútne neplatnou. Súd prvej inštancie teda konštatoval neplatnosť tohto právneho úkonu plne v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

17. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vo výrokovej časti vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP), a to vrátane závislého výroku o trovách konania.

18. Záverom odvolací súd dodáva, že zo žalobcovho dispozičného úkonu, späťvzatia odvolania, nemohol vyvodiť príslušné procesné dôsledky podľa § 369 ods. 1 CSP, teda zastavenie odvolacieho konania, pretože predmetný procesný úkon žalobcu bol odvolaciemu súdu doručený až dňa 6.10.2025, teda po vyhlásení tohto rozsudku dňa 23.9.2025, pričom vyhláseným rozsudkom je súd viazaný (§ 219 ods. 4 CSP).

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto by mu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V konaní úspešnému žalovanému však podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na článok 4 ods. 2 CSP a zásadu hospodárnosti konania vyjadrenú v článku 17 CSP nebude potom ani potrebné, aby súd o výške náhrady trov konania rozhodoval podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).